

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 12, 2020

Nummer 12, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:2126](#) 12-03-2020

Strafrecht. Veroordeling voor schieten op een voorbijganger aan de Korreweg in Groningen, voor een ramkraak, mishandeling en bedreiging. Schadevergoeding. Zowel materieel als immaterieel.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:883](#) 10-03-2020

Beroepsfout notaris? Appellant stelt dat de notaris is tekortgeschoten in de nakoming omdat hij haar niet goed heeft voorgelicht ten aanzien van de huwelijksvoorwaarden. De notaris zou onrechtmatig hebben gehandeld bij de uitvoering en daardoor jegens appellant aansprakelijk zijn. De door appellant opgevoerde immateriële schade komt echter niet voor vergoeding in aanmerking. Het hof begrijpt dat de procedures lang hebben geduurd, en dat dit zwaar is geweest voor appellant. Voor schadevergoeding wegens geestelijk of fysiek letsel is echter vereist dat sprake is van een aan de hand van objectieve maatstaven vast te stellen psychische of fysieke beschadiging als gevolg van de beroepsfout. Medische onderbouwing dat dit aan de orde is, ontbreekt. Een sterk psychisch onbehagen of een zich gekwetst voelen is volgens vaste rechtspraak onvoldoende voor schadevergoeding op grond van artikel 6:106 BW.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:2076](#) 10-03-2020

Eindarrest. Slachtoffer fietsongeval spreekt de ouders van een minderjarige aan. Geschil over de toedracht van het ongeval. Het hof acht de door het slachtoffer geschetste gang van zaken voorshands bewezen. In het tussenarrest is beslist dat de ouders van de minderjarige tegenbewijs mogen leveren. Daarin zijn de ouders niet geslaagd. Vervolgens heeft het hof het beroep op eigen schuld afgewezen. Ook de grieven tegen de door de rechtbank toegekende schadevergoeding slagen niet. Daarmee zijn de ouders in het ongelijk gesteld en blijft het vonnis van de rechtbank in stand.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:871](#) 10-03-2020

Werkgeversaansprakelijkheid Staat. Vier ambtenaren zijn tijdens hun werk blootgesteld aan chroom-6. Zij hebben ook aandoeningen/ziekteverschijnselen die mogelijk zijn veroorzaakt door blootstelling aan chroom-6. Er is voldaan aan de eisen van werkgeversaansprakelijkheid (schending zorgplicht en csqn-verband). Ze vorderen immateriële schadevergoeding omdat de Staat zijn informatieplicht zou hebben geschonden. Werknemers werden namelijk niet op de hoogte gesteld van de gevaren van chroom-6, waardoor zij geen maatregelen hebben kunnen nemen. Zij

baseren hun vordering op angstschade, ze menen dat sprake is van 'aantasting van persoon op andere wijze'. Het hof is van oordeel dat niet valt in te zien waaruit deze angst bestaat, nu juist de wetenschap van blootstelling aan chroom-6 voor angst zal zorgen. Het hof wijst de vordering daarom af. Groepsactie door de stichting is niet-ontvankelijk.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:1141 17-02-2020

Strafrecht. Een vader heeft de moeder van elf kinderen op gewelddadige wijze om het leven gebracht, en daarna de flat in brand gestoken. De kinderen hebben, op advies van de politie, afgezien van confrontatie met het stoffelijk overschot van hun moeder. Ze vorderen vergoeding van shockschade. Het hof overweegt dat een dergelijke vergoeding slechts onder zeer bijzondere omstandigheden en voor een beperkt aantal gerechtigden tot de mogelijkheden behoort. De criteria komen erop neer dat bij de benadeelde partij door de hevige emotionele schok door het waarnemen van de moord op het slachtoffer of de directe confrontatie met de ernstige gevolgen daarvan geestelijk letsel moet zijn ontstaan. Bij het confrontatievereiste gaat het om de (onverhoedse) waarneming van het misdrijf zelf en/of de waarneming van het lichaam en de verwondingen van het slachtoffer meteen na het misdrijf. Bovendien wordt bij de beoordeling van de criteria een zeer strikte uitleg gehanteerd en de aard of ernst van de normschending is geen reden om het vereiste van directe confrontatie met de ernstige gevolgen terzijde te stellen of af te zwakken. De kinderen zijn niet direct geconfronteerd met het misdrijf, of met het gevolg daarvan. Zij worden daarom niet-ontvankelijk verklaard in hun vordering.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:1201 14-02-2020

Strafrecht. Verdachte wordt ter zake van poging tot moord op zijn zusje, poging tot doodslag op haar vriend en overtreding van de Wet wapens en munitie veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien jaar. Aan de vriend van de zus wordt een bedrag van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Het misdrijf heeft volgens het hof zeer veel impact gehad op de vriend. Aan de zus van verdachte wordt een bedrag van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Het hof heeft in het bijzonder gelet op de aard en de ernst van de aantasting in de persoon en de gevolgen daarvan voor de benadeelde. Het hof heeft daarbij ook gelet op uitspraken die door andere rechters zijn gedaan.

Rechtbank

Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:1553 09-03-2020

Deelgeschil letselschade. Geschil met verzekeraar. Partijen zijn het erover eens dat er een medische expertise moet plaatsvinden. Tussen partijen is in geschil of verzoeker eerst verdere medische informatie beschikbaar moet stellen, waaronder het volledige huisartsenjournaal. De rechtbank toetst aan de proportionaliteitscriteria uit de Medische Paragraaf bij de GBL (Gedragscode Behandeling Letselschade). De rechtbank concludeert dat verzoeker meer gegevens moet aanleveren aan de medisch adviseur van verweerder. Het verzoek om verdere voorschotten wordt afgewezen. In dit deelgeschil kan de rechtbank niet concluderen dat verzoeker een hogere schadevergoeding toekomt dan het bedrag dat hij al als voorschot van verweerder heeft ontvangen. Ten slotte gaat de rechtbank in op de stelling van verzoeker dat sprake zou zijn van secundaire victimisatie door de onzorgvuldige handelwijze van Euro Insurance in het schadeafhandelingstraject. De rechtbank kan verzoeker niet

volgen in zijn stelling dat Euro Insurance bij de schadeafwikkeling onzorgvuldig heeft gehandeld. Van een stroperig letselschadedossier is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. Uit de gedingstukken blijkt dat partijen regelmatig hebbe gecorrespondeerd en dat Euro Insurance in het algemeen binnen redelijke termijnen heeft gereageerd. De rechtbank wijst daarom de schadevergoeding wegens secundaire victimisatie af.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:2007 02-03-2020

Beroep tegen een crisismaatregel op grond van artikel 7:6 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz). Het niet toevoegen van een advocaat door de burgemeester leidt niet tot een onrechtmatig besluit. Beroep ongegrond. Wel oordeelt de rechtbank dat de burgemeester ten onrechte heeft aangetekend dat verzoekster bedenkingen naar voren heeft gebracht tegen het zich laten bijstaan door een advocaat. Hierdoor is aan verzoekster het recht op bijstand van een advocaat onthouden. Verzoekster heeft onder meer verklaard dat zij zich zonder advocaat alleen heeft gevoeld en het gevoel heeft gehad dat er niemand aan haar kant stond. Mede gelet op deze verklaring vindt de rechtbank het aannemelijk dat verzoekster door de schending nadeel heeft ondervonden. De rechtbank wijst de immateriële schade die verzoekster daardoor heeft geleden dan ook toe.

Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:1114 27-02-2020

Een werknemer komt ten val bij een trap om een nooddeur te bereiken. Hij loopt een dwarslaesie op. Zowel de formele als materiële werkgever is niet aansprakelijk voor de gevolgen van een val bij het aflopen van traptreden. De trap voldeed volgens de arbeidsinspectie aan de gestelde eisen.

Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:1759 26-02-2020

Bezoeker komt bij het nemen van een schans ten val in het Funpark van een indoor skihal, met een dwarslaesie tot gevolg. Is exploitant aansprakelijk? Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen (WAS). Artikel 6:173 BW. Artikel 6:174 BW. Kelderluik-criteria.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:1917 26-02-2020

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Beding dat verzekeraar mate van arbeidsongeschiktheid vaststelt is niet oneerlijk. Begrip 'arbeidsongeschiktheid' in polisvoorwaarden is voldoende duidelijk. Verzekerde heeft geen objectief vast te stellen beperkingen, medische oorzaken van de klachten worden niet genoemd door zijn behandelaren.

Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:1297 18-02-2020

Strafrecht. Veroordeling van een internationale student (29 jaar) voor het verkrachten van twee jonge vrouwen en het aanranden van een derde jonge vrouw, door die vrouwen eerst weerloos te maken door aan hen opzettelijk xtc en/of alcohol te geven. Aan slachtoffer 1 kent de rechtbank een bedrag van € 18.851 aan smartengeld toe. Aan slachtoffer 2 wordt een bedrag van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. De rechtbank kent aan slachtoffer 3 een bedrag van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding toe.

Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:1618 07-01-2020

Deelgeschil. Medische fout huisarts? Allergie/contra-indicatie voor toegediende stof. Heeft de arts onzorgvuldig gehandeld door de injecties te geven?

Deskundigenonderzoek noodzakelijk. Zaak leent zich niet voor deelgeschil. Kosten deelgeschil niet begroot want deelgeschil onnodig/onterecht ingesteld.

Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:10154 03-12-2019

Strafrecht. Op 6 april 2019 heeft verdachte gepoogd om slachtoffer 1 van het leven te beroven, door herhaaldelijk in te steken op diens lichaam. Het slachtoffer raakte hierdoor ernstig gewond en moest meerdere operaties ondergaan. Wel is er sprake van eigen schuld aan de zijde van slachtoffer 1 (50%). De rechtbank heeft het beroep op beroep op noodweer(exces) verworpen. Verder heeft verdachte op 28 april 2019 op klaarlichte dag in het centrum van IJmuiden, vanuit een rijdende auto meermalen geschoten op een scooter waarop slachtoffer 2 en een bijrijder reden teneinde hen te proberen van het leven te beroven. Ook heeft verdachte op 10 maart 2019 slachtoffer 3 mishandeld. De rechtbank kent aan slachtoffer 1 een vergoeding van immateriële schade tot een bedrag van € 20.000 toe. Slachtoffer 2 heeft zich niet gevoegd in het proces. De vordering van slachtoffer 3 wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:6494 18-10-2019

Verzekeringsrecht. Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Achmea stelt dat de gedaagde haar opzettelijk heeft misleid door het verzwijgen van informatie. Uit de door een deskundige opgestelde rapporten blijkt dat gedaagde herhaaldelijk een verkeerd beeld heeft geschetst van zijn klachten en arbeidsmogelijkheden en verborgen heeft willen houden dat hij fulltime werkzaam was voor een bedrijf 1. Daarmee heeft hij Achmea opzettelijk misleid om een uitkering te verkrijgen waar hij geen recht op had. De rechtbank verwerpt het verweer van de gedaagde dat hij het niet met opzet heeft verzwegen, en dat hij dacht dat hij het niet behoefde te melden.

Uitspraken zonder ECLI

Rechtbank Den Haag 10-03-2020

Verweerder en zijn zoon veroorzaken overlast voor verzoekster en haar zonen. Het verzoekschrift strekt kort samengevat tot het bevelen van een voorlopig deskundigenbericht voor verzoekster en voor elk van haar zonen. Hieraan is ten grondslag gelegd dat verzoekster en haar zonen hun immateriële (psychische) schade willen onderbouwen door een psychiatrische expertise te laten verrichten. Meer specifiek gaat het om de vraag of de psychische klachten van verzoekster en haar zonen moeten worden toegeschreven aan het onrechtmatig handelen van verweerder en zijn zoon. De rechtbank wijst het verzoek van verzoekster en haar zonen om een psychiatrische expertise te bevelen toe, nu het verzoek ter zake dienend, voldoende concreet is en feiten betreft die met het deskundigenonderzoek bewezen kunnen worden. De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van misbruik van procesrecht.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor schieten op een voorbijganger aan de Korreweg in Groningen, voor een ramkraak, mishandeling en bedreiging. Schadevergoeding. Zowel materieel als immaterieel.

Strafrecht. Veroordeling voor schieten op een voorbijganger aan de Korreweg in Groningen, voor een ramkraak, mishandeling en bedreiging. Schadevergoeding. Zowel materieel als immaterieel.

Verdachte heeft geschoten op een voorbijganger (slachtoffer). Het slachtoffer heeft ernstig letsel opgelopen. Het hof kent een bedrag van € 250.000 aan immateriële schadevergoeding toe aan het slachtoffer. Het verzoek om schadevergoeding is onderbouwd met medische stukken en deskundigenverslagen. Het hof heeft daarbij in het bijzonder gelet op de volstreckte willekeur waarmee de benadeelde partij (slachtoffer) groot onrecht is aangedaan. Er was sprake van een zeer gewelddadig handelen. De benadeelde partij is zonder aanleiding eerst in zijn onderlichaam geschoten waarna hij al wegluchtend onder meer in zijn rug is geraakt. Het gewelddadig handelen van verdachte heeft zeer diep ingegrepen in het leven van benadeelde partij. Zijn leven is op de jonge leeftijd van 21 jaar voorgoed veranderd en de gevolgen daarvan zijn enorm. Hij heeft een hoge dwarslaesie opgelopen en uit de in het dossier aanwezige medische gegevens en eveneens uit hetgeen de benadeelde partij ter terechtzitting van het hof heeft toegelicht blijkt hoe overweldigend de gevolgen van deze ernstige handicap voor hem zijn op veel verschillende vlakken van zijn leven en zijn toekomstplannen. Daarnaast heeft de benadeelde partij eveneens geestelijk letsel opgelopen in de vorm van een posttraumatische stressstoornis.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:2126

Zaaknummer: 21-005722-18

Rechters: J. Dolfing, G.A. Versteeg en E.M.J. Brink

Advocaten: G.N. Weski

Wetsartikelen: 422 Sv, 359 Sv, 36f Sr, 6 EVRM, 8 EVRM, 10 EVRM, 359a Sv, 38 Sr, 37a Sr, 37b Sr, 6:107 BW, 285 Sr, 287 Sr, 300 Sr en 311 Sr

RECHTSPRAAK

Eindarrest. Slachtoffer fietsongeval spreekt de ouders van een minderjarige aan. Geschil over de toedracht van het ongeval. Het hof acht de door het slachtoffer geschetste gang van zaken voorshands bewezen. In het tussenarrest is beslist dat de ouders van de minderjarige tegenbewijs mogen leveren. Daarin zijn de ouders niet geslaagd. Vervolgens heeft het hof het beroep op eigen schuld afgewezen. Ook de grieven tegen de door de rechtbank toegekende schadevergoeding slagen niet. Daarmee zijn de ouders in het ongelijk gesteld en blijft het vonnis van de rechtbank in stand.

Eindarrest. Slachtoffer fietsongeval spreekt de ouders van een minderjarige aan. Geschil over de toedracht van het ongeval. Het hof acht de door het slachtoffer geschetste gang van zaken voorshands bewezen. In het tussenarrest is beslist dat de ouders van de minderjarige tegenbewijs mogen leveren. Daarin zijn de ouders niet geslaagd. Vervolgens heeft het hof het beroep op eigen schuld afgewezen. Ook de grieven tegen de door de rechtbank toegekende schadevergoeding slagen niet. Daarmee zijn de ouders in het ongelijk gesteld en blijft het vonnis van de rechtbank in stand.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:2076

Zaaknummer: 200.228.137/01

Rechters: H. de Hek, M.W. Zandbergen en I. Tubben

Advocaten: R.F. Runday en J.B. Berduszek

Wetsartikelen: 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Verweerder en zijn zoon veroorzaken overlast voor verzoekster en haar zonen. Het verzoekschrift strekt kort samengevat tot het bevelen van een voorlopig deskundigenbericht voor verzoekster en voor elk van haar zonen. Hieraan is ten grondslag gelegd dat verzoekster en haar zonen hun immateriële (psychische) schade willen onderbouwen door een psychiatrische expertise te laten verrichten. Meer specifiek gaat het om de vraag of de psychische klachten van verzoekster en haar zonen moeten worden toegeschreven aan het onrechtmatig handelen van verweerder en zijn zoon. De rechtbank wijst het verzoek van verzoekster en haar zonen om een psychiatrische expertise te bevelen toe, nu het verzoek ter zake dienend, voldoende concreet is en feiten betreft die met het deskundigenonderzoek bewezen kunnen worden. De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van misbruik van procesrecht.

Verweerder en zijn zoon veroorzaken overlast voor verzoekster en haar zonen. Het verzoekschrift strekt kort samengevat tot het bevelen van een voorlopig deskundigenbericht voor verzoekster en voor elk van haar zonen. Hieraan is ten grondslag gelegd dat verzoekster en haar zonen hun immateriële (psychische) schade willen onderbouwen door een psychiatrische expertise te laten verrichten. Meer specifiek gaat het om de vraag of de psychische klachten van verzoekster en haar zonen moeten worden toegeschreven aan het onrechtmatig handelen van verweerder en zijn zoon. De rechtbank wijst het verzoek van

verzoekster en haar zonen om een psychiatrische expertise te bevelen toe, nu het verzoek ter zake dienend, voldoende concreet is en feiten betreft die met het deskundigenonderzoek bewezen kunnen worden. De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van misbruik van procesrecht.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van de uitspraak <https://www.letselschademagazine.nl/2020/RBDHA-100320>

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 10-03-2020

Zaaknummer: C/09/577032 / HA RK 19-461

RECHTSPRAAK

Werkgeversaansprakelijkheid Staat. Vier ambtenaren zijn tijdens hun werk blootgesteld aan chroom-6. Zij hebben ook aandoeningen/ziekteverschijnselen die mogelijk zijn veroorzaakt door blootstelling aan chroom-6. Er is voldaan aan de eisen van werkgeversaansprakelijkheid (schending zorgplicht en csqn-verband). Ze vorderen immateriële schadevergoeding omdat de Staat zijn informatieplicht zou hebben geschonden. Werknemers werden namelijk niet op de hoogte gesteld van de gevaren van chroom-6, waardoor zij geen maatregelen hebben kunnen nemen. Zij baseren hun vordering op angstschade, ze menen dat sprake is van ‘aantasting van persoon op andere wijze’. Het hof is van oordeel dat niet valt in te zien waaruit deze angst bestaat, nu juist de wetenschap van blootstelling aan chroom-6 voor angst zal zorgen. Het hof wijst de vordering daarom af. Groepsactie door de stichting is niet-ontvankelijk.

Werkgeversaansprakelijkheid Staat. Vier ambtenaren zijn tijdens hun werk blootgesteld aan chroom-6. Zij hebben ook aandoeningen/ziekteverschijnselen die mogelijk zijn veroorzaakt door blootstelling aan chroom-6. Er is voldaan aan de eisen van werkgeversaansprakelijkheid (schending zorgplicht en csqn-verband). Ze vorderen immateriële schadevergoeding omdat de Staat zijn informatieplicht zou hebben geschonden. Werknemers werden namelijk niet op de hoogte gesteld van de gevaren van chroom-6, waardoor zij geen maatregelen hebben kunnen nemen. Zij baseren hun vordering op angstschade, ze menen dat sprake is van ‘aantasting

van persoon op andere wijze’. Het hof is van oordeel dat niet valt in te zien waaruit deze angst bestaat, nu juist de wetenschap van blootstelling aan chroom-6 voor angst zal zorgen. Het hof wijst de vordering daarom af. Groepsactie door de stichting is niet-ontvankelijk.

Werkgeversaansprakelijkheid Staat. Vier ambtenaren zijn tijdens hun werk blootgesteld aan chroom-6. Op grond van een RIVM-rapport staat vast dat deze vier personen tijdens hun werkzaamheden direct zijn blootgesteld aan chroom-6 alsook dat bij alle vier sprake is ziekten/aandoeningen die mogelijk kunnen zijn veroorzaakt door chroom-6. Daarmee is door de Staat niet alleen erkend dat door de blootstelling aan chroom-6 jegens deze vier personen de zorgplicht als werkgever is geschonden, maar is ook het causaal verband – in de zin van csqn-verband – tussen die blootstelling en de schade erkend. Aldus is voldaan aan de vereisten voor aansprakelijkheid van de Staat als werkgever. De ambtenaren vorderen immateriële schadevergoeding omdat de Staat zijn informatieplicht zou hebben geschonden. Werknemers werden namelijk niet op de hoogte gesteld van de gevaren van chroom-6, waardoor zij geen maatregelen hebben kunnen nemen. Zij baseren hun vordering op angstschade, ze menen dat sprake is van ‘aantasting van persoon op andere wijze’. Het hof is van oordeel dat niet valt in te zien waaruit deze angst bestaat, nu juist de wetenschap van blootstelling aan chroom-6 voor angst zal zorgen, en niet de onwetendheid. Het hof wijst de vordering daarom af. Verder verklaart het hof de Stichting, die opkomt voor de belangen van de ambtenaren, niet-ontvankelijk in haar vorderingen. De Stichting baseert haar vorderingen op de groepsactie van artikel 3:305a BW, maar naar het oordeel van het hof heeft de Stichting onvoldoende onderbouwd dat sprake is van gelijksoortige belangen. Daarbij is van belang dat een verklaring voor recht wordt gevorderd ten aanzien van eenieder die op de POMS-sites werkzaam is geweest, ongeacht functie en dus ook ongeacht mate en duur van blootstelling aan gevaarlijke stoffen. Aldus is de vordering onvoldoende concreet en onvoldoende bepaald.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:871

Zaaknummer: 200.238.835/01

Rechters: C.E.L.M. Smeenk-van der Weijden, H.A.W. Vermeulen en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: R.M.W.H. Bedaux en K. Teuben

Wetsartikelen: 7:658 BW, 3:305a BW, 2 EVRM, 8 EVRM, 7:615 BW, 6:98 BW, 6:106 BW, 41 EVRM,

6:212 BW en 3 EVRM

RECHTSPRAAK

Deelgeschil letselschade. Geschil met verzekeraar. Partijen zijn het erover eens dat er een medische expertise moet plaatsvinden. Tussen partijen is in geschil of verzoeker eerst verdere medische informatie beschikbaar moet stellen, waaronder het volledige huisartsenjournaal. De rechtbank toetst aan de proportionaliteitscriteria uit de Medische Paragraaf bij de GBL (Gedragscode Behandeling Letselschade). De rechtbank concludeert dat verzoeker meer gegevens moet aanleveren aan de medisch adviseur van verweerder. Het verzoek om verdere voorschotten wordt afgewezen. In dit deelgeschil kan de rechtbank niet concluderen dat verzoeker een hogere schadevergoeding toekomt dan het bedrag dat hij al als voorschot van verweerder heeft ontvangen. Ten slotte gaat de rechtbank in op de stelling van verzoeker dat sprake zou zijn van secundaire victimisatie door de onzorgvuldige handelwijze van Euro Insurance in het schadeafhandelingstraject. De rechtbank kan verzoeker niet volgen in zijn stelling dat Euro Insurance bij de schadeafwikkeling onzorgvuldig heeft gehandeld. Van een stroperig letselschadedossier is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. Uit de gedingstukken blijkt dat partijen regelmatig hebbe gecorrespondeerd en dat Euro Insurance in het algemeen binnen redelijke termijnen heeft gereageerd. De rechtbank wijst daarom de schadevergoeding wegens secundaire victimisatie af.

Deelgeschil letselschade. Geschil met verzekeraar. Partijen zijn het erover eens dat er een medische expertise moet plaatsvinden. Tussen partijen is in geschil of verzoeker eerst verdere medische informatie beschikbaar moet stellen, waaronder het volledige huisartsenjournaal. De rechtbank toetst aan de proportionaliteitscriteria uit de Medische Paragraaf bij de GBL (Gedragscode Behandeling Letselschade). De rechtbank concludeert dat verzoeker meer gegevens moet aanleveren aan de medisch adviseur van verweerder. Het verzoek om verdere voorschotten wordt afgewezen. In dit deelgeschil kan de rechtbank niet concluderen dat verzoeker een hogere schadevergoeding toekomt dan het bedrag dat hij al als voorschot van verweerder heeft ontvangen. Ten slotte gaat de rechtbank in op de stelling van verzoeker dat sprake zou zijn van secundaire victimisatie door de onzorgvuldige handelwijze van Euro Insurance in het schadeafhandelingstraject. De rechtbank kan verzoeker niet volgen in zijn stelling dat Euro Insurance bij de schadeafwikkeling onzorgvuldig heeft gehandeld. Van een stroperig letselschadedossier is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake. Uit de gedingstukken blijkt dat partijen regelmatig hebbe gecorrespondeerd en dat Euro Insurance in het algemeen binnen redelijke termijnen heeft gereageerd. De rechtbank wijst daarom de schadevergoeding wegens secundaire victimisatie af.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 09-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:1553

Zaaknummer: C/01/350734 / EX RK 19-157

Rechters: M. van den Brink

Advocaten: Y.B. Boendermaker en E.P. Ceulen

Wetsartikelen: 282 Rv

RECHTSPRAAK

Beroep tegen een crisismaatregel op grond van artikel 7:6 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz). Het niet toevoegen van een advocaat door de burgemeester leidt niet tot een onrechtmatig besluit. Beroep ongegrond. Wel oordeelt de rechtbank dat de burgemeester ten onrechte heeft aangetekend dat verzoekster bedenkingen naar voren heeft gebracht tegen het zich laten bijstaan door een advocaat. Hierdoor is aan verzoekster het recht op bijstand van een advocaat onthouden. Verzoekster heeft onder meer verklaard dat zij zich zonder advocaat alleen heeft gevoeld en het gevoel heeft gehad dat er niemand aan haar kant stond. Mede gelet op deze verklaring vindt de rechtbank het aannemelijk dat verzoekster door de schending nadeel heeft ondervonden. De rechtbank wijst de immateriële schade die verzoekster daardoor heeft geleden dan ook toe.

Beroep tegen een crisismaatregel op grond van artikel 7:6 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz). Het niet toevoegen van een advocaat door de burgemeester leidt niet tot een onrechtmatig besluit. Beroep ongegrond. Wel oordeelt de rechtbank dat de burgemeester ten onrechte heeft aangetekend dat verzoekster bedenkingen naar voren heeft gebracht tegen het zich laten bijstaan door een advocaat. Hierdoor is aan verzoekster het recht op bijstand van een advocaat onthouden. Verzoekster heeft onder meer verklaard dat zij zich zonder advocaat alleen heeft gevoeld en het gevoel heeft gehad dat er niemand aan haar kant stond. Mede gelet op deze verklaring vindt de rechtbank het aannemelijk dat verzoekster door de

schending nadeel heeft ondervonden. De rechtbank wijst de immateriële schade die verzoekster daardoor heeft geleden dan ook toe.

Immateriële schadevergoeding wegens onthouden van rechtsbijstand na nemen crisismaatregel. Beroep tegen een crisismaatregel op grond van artikel 7:6 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz). De rechtbank is van oordeel dat het toevoegen van een advocaat weliswaar behoort tot de verantwoordelijkheid van de burgemeester rondom het nemen van een crisismaatregel, maar dat het achterwege laten daarvan niet leidt tot onrechtmatigheid van de crisismaatregel zelf. Artikel 7:2 lid 3 Wvggz bepaalt immers dat de burgemeester ervoor zorg moet dragen dat ná het nemen van de crisismaatregel betrokkene wordt bijgestaan door een advocaat. Dat het toewijzen van een advocaat een fundamenteel recht is, zoals door de advocaat gesteld, doet aan de rechtmatigheid van de crisismaatregel niet af. Wel oordeelt de rechtbank dat de burgemeester ten onrechte heeft aangetekend dat verzoekster bedenkingen naar voren heeft gebracht tegen het zich laten bijstaan door een advocaat. Hierdoor is aan verzoekster het recht op bijstand van een advocaat onthouden. Verzoekster heeft onder meer verklaard dat zij zich zonder advocaat alleen heeft gevoeld en het gevoel heeft gehad dat er niemand aan haar kant stond. Mede gelet op deze verklaring vindt de rechtbank het aannemelijk dat verzoekster door de schending nadeel heeft ondervonden. De rechtbank wijst de immateriële schade die verzoekster daardoor heeft geleden dan ook toe.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:2007

Zaaknummer: C/10/590748 / FA RK 20-630

Rechters: mr. D.Y.A. van Meersbergen

Advocaten: L.A. Middelkoop

Wetsartikelen: 7:6 Wvggz, 7:12 Wvggz, 7:2 Wvggz en 10:12 Wvggz

RECHTSPRAAK

Een werknemer komt ten val bij een trap om een nooddeur te bereiken. Hij loopt een dwarslaesie op. Zowel de formele als materiële werkgever is niet aansprakelijk voor de gevolgen van een val bij het aflopen van traptreden. De trap voldeed volgens de arbeidsinspectie aan de gestelde eisen.

Een werknemer komt ten val bij een trap om een nooddeur te bereiken. Hij loopt een dwarslaesie op. Zowel de formele als materiële werkgever is niet aansprakelijk voor de gevolgen van een val bij het aflopen van traptreden. De trap voldeed volgens de arbeidsinspectie aan de gestelde eisen.

Feiten

Werknemer werkt vanaf 23 februari 2017 voor bepaalde tijd bij de formele werkgever. Na twee weken is werknemer uitgeleend aan de composteringsfabriek van de materiële werkgever. Onder leiding en toezicht van deze materiële werkgever verleende hij daar hand- en spandiensten. Op de bovenverdieping van de fabriek leiden twee treden naar de nooduitgang, met daartussen 23 centimeter. Op 24 maart 2017 is werknemer van deze traptreden gevallen. Op het moment van de val droeg werknemer een helm en had hij een portofoon in de hand. Er zijn geen getuigen van het ongeval. Uiteindelijk is werknemer per ambulance naar het ziekenhuis gebracht. Daar werd een dwarslaesie vastgesteld. Na een operatie op 25 maart 2017 kwam op 26 maart 2017 het gevoel in armen en benen weer terug. De materiële werkgever heeft het ongeval gemeld bij de Inspectie SZW. De arbeidsinspecteur heeft geconcludeerd dat ten tijde van het ongeval de voorziening voor het overbruggen van het hoogteverschil bij de nooddeur voldeed aan de gestelde voorschriften uit het Bouwbesluit en de inspecteur heeft geen oorzakelijk verband kunnen vaststellen tussen een overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet en de oorzaak van het arbeidsongeval. Na ontslag uit het ziekenhuis op 29 maart 2017 heeft werknemer tien weken gerevalideerd. Vervolgens heeft hij tot november 2017 nog drie hele dagen per week gerevalideerd en tot op vandaag heeft hij

wekelijks zes uur therapie. De arbeidsovereenkomst tussen de formele werkgever en werknemer is niet verlengd. Werknemer ontvangt sinds 22 maart 2019 een IVA-uitkering op basis van volledige arbeidsongeschiktheid. Werknemer heeft zowel de formele als de materiële werkgever aansprakelijk gesteld voor de door hem geleden en nog te lijden schade.

Oordeel

Allereerst overweegt de kantonrechter dat de zorgplicht voor zowel de formele als de materiële werkgever geldt. De betreffende constructie van twee treden om bij de nooddeur te komen bestaat al 24 jaar en volgens de materiële werkgever heeft zich nooit eerder een ongeval op die constructie voorgedaan. In deze situatie wordt veel gewicht toegekend aan de conclusie van de arbeidsinspecteur, die heeft geconstateerd dat is voldaan aan de gestelde voorschriften uit het Bouwbesluit en die ook verder geen oorzakelijk verband heeft kunnen vaststellen tussen een overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet en het ongeval. Voorts oordeelt de kantonrechter dat het belopen van twee traptreden op zichzelf een normale bezigheid is, waarvoor een werkgever geen instructies hoeft te geven of te waarschuwen. Dat bij het betreden of aflopen van een trap voorzichtigheid in acht moet worden genomen ligt voor de hand en een werkgever hoeft daarvoor niet extra te waarschuwen. Bovendien zijn geen omstandigheden gebleken waaruit volgt dat het aflopen van de treden extra risico's met zich bracht. Ook is niet gebleken dat de traptreden onvoldoende verlicht waren. De traptreden zijn voorzien van een strip in een fluorescerende kleur. Die markering is echter niet zichtbaar bij het aflopen van de treden. Die enkele omstandigheid is echter onvoldoende om te kunnen concluderen dat vanwege het ontbreken van een markering het aflopen van de treden onveilig was. Op grond van bovenstaande is de kantonrechter daarom van oordeel dat werknemer als gevolg van een ongelukkige samenloop van omstandigheden ten val is gekomen. Ondanks de zeer ernstige gevolgen van het ongeval is niet gebleken dat er omstandigheden waren op grond waarvan de materiële werkgever redelijkerwijs verplicht was maatregelen te treffen om dit gevaar te voorkomen. De materiële werkgever heeft derhalve aan zijn zorgplicht voldaan en is niet aansprakelijk voor de schade die werknemer als gevolg van zijn val heeft geleden of nog lijdt. Ook de formele werkgever is om dezelfde redenen niet aansprakelijk voor de gevolgen van het ongeval.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:1114

Zaaknummer: 7816972/CV EXPL 19-5395

Rechters: J.M.J. Godrie

Advocaten: D.J. van der Kolk, J. Streefkerk en Mr. E.E. Franken

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Bezoeker komt bij het nemen van een schans ten val in het Funpark van een indoor skihal, met een dwarslaesie tot gevolg. Is exploitant aansprakelijk? Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen (WAS). Artikel 6:173 BW. Artikel 6:174 BW. Kelderluik-criteria.

Bezoeker komt bij het nemen van een schans ten val in het Funpark van een indoor skihal, met een dwarslaesie tot gevolg. Is exploitant aansprakelijk? Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen (WAS). Artikel 6:173 BW. Artikel 6:174 BW. Kelderluik-criteria.

Dwarslaesie door val in indoor skihal. Een bezoeker (eiser) komt bij het nemen van een schans ten val in het Funpark van een indoor skihal, met een dwarslaesie tot gevolg. De vraag is of de exploitant aansprakelijk is. Het Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen (WAS) is niet van toepassing. De rechtbank stelt voorop dat bij iedere volwassene bekend mag worden verondersteld dat skiën een sport is, waarbij gevaar op vallen bestaat met mogelijk (ernstig) letsel tot gevolg. Op de exploitant van een indoor skihal rust de plicht om ervoor zorg te dragen dat het gebruik van de aangeboden faciliteiten veilig kan gebeuren. Wel mag worden uitgegaan van een zekere eigen verantwoordelijkheid en oplettendheid van (volwassen) bezoekers. Het Funpark was, blijkens de waarschuwingen op de borden, ingericht voor ervaren skiërs en snowboarders. De rechtbank meent dat er, gelet op de eigen verantwoordelijkheid en oplettendheid van bezoekers en de waarschuwingen, geen sprake is geweest van gevaarstelling. Verder wordt geoordeeld dat voldoende is gewaarschuwd. Volgens de rechtbank zijn de door SnowWorld genomen maatregelen voldoende. Gelet op de inherente gevaarlijkheid van skiën, mag SnowWorld namelijk bij deelnemers in elk geval die mate van achtzaamheid veronderstellen dat voldoende zichtbare borden ten minste worden waargenomen. Ook is er volgens de rechtbank geen sprake van een onrechtmatige daad, omdat SnowWorld de zorgplicht niet heeft geschonden. Ten slotte slaagt ook een beroep op aansprakelijkheid op grond van artikel 6:173 of 6:174 BW niet. De vorderingen van eiser worden dan ook afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 26-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2020:1759

Zaaknummer: C/03/255171 / HA ZA 18-483

Rechters: J.R. Sijmonsma

Advocaten: G.J. Gerrits, N. Dekker en I.P.M. Vadokas-Hofmans

Wetsartikelen: 6:161 BW, 6:173 BW, 6:174 BW en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Beding dat verzekeraar mate van arbeidsongeschiktheid vaststelt is niet oneerlijk. Begrip ‘arbeidsongeschiktheid’ in polisvoorwaarden is voldoende duidelijk. Verzekerde heeft geen objectief vast te stellen beperkingen, medische oorzaken van de klachten worden niet genoemd door zijn behandelaren.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Beding dat verzekeraar mate van arbeidsongeschiktheid vaststelt is niet oneerlijk. Begrip ‘arbeidsongeschiktheid’ in polisvoorwaarden is voldoende duidelijk. Verzekerde heeft geen objectief vast te stellen beperkingen, medische oorzaken van de klachten worden niet genoemd door zijn behandelaren.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 26-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:1917

Zaaknummer: C/09/566998 / HA ZA 19-97

Rechters: J.M. Willems, A.M. Voorwinden en J. Brandt

Advocaten: K.F.J. Machielsen en T. Smith-Hussein

Wetsartikelen: 194 Rv, 150 Rv, 6:213 BW, 6:231 BW, 6:238 BW, 7:941 BW en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een internationale student (29 jaar) voor het verkrachten van twee jonge vrouwen en het aanranden van een derde jonge vrouw, door die vrouwen eerst weerloos te maken door aan hen opzettelijk xtc en/of alcohol te geven. Aan slachtoffer 1 kent de rechtbank een bedrag van € 18.851 aan smartengeld toe. Aan slachtoffer 2 wordt en bedrag van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. De rechtbank kent aan slachtoffer 3 een bedrag van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding toe.

Strafrecht. Veroordeling van een internationale student (29 jaar) voor het verkrachten van twee jonge vrouwen en het aanranden van een derde jonge vrouw, door die vrouwen eerst weerloos te maken door aan hen opzettelijk xtc en/of alcohol te geven. Aan slachtoffer 1 kent de rechtbank een bedrag van € 18.851 aan smartengeld toe. Aan slachtoffer 2 wordt en bedrag van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. De rechtbank kent aan slachtoffer 3 een bedrag van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding toe.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 18-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2020:1297

Zaaknummer: 03/700430-18

Rechters: D. Osmic, A.M. Schutte en M.B. Bax

Advocaten: I.T.H.L. van de Bergh en E.H.J. van der Heijden

Wetsartikelen: 36f Sr, 342 Sv, 242 Sr, 361 Sv, 51f Sv, 6:106 BW, 300 Sr en 304 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Een vader heeft de moeder van elf kinderen op gewelddadige wijze om het leven gebracht, en daarna de flat in brand gestoken. De kinderen hebben, op advies van de politie, afgezien van confrontatie met het stoffelijk overschot van hun moeder. Ze vorderen vergoeding van shockschade. Het hof overweegt dat een dergelijke vergoeding slechts onder zeer bijzondere omstandigheden en voor een beperkt aantal gerechtigden tot de mogelijkheden behoort. De criteria komen erop neer dat bij de benadeelde partij door de hevige emotionele schok door het waarnemen van de moord op het slachtoffer of de directe confrontatie met de ernstige gevolgen daarvan geestelijk letsel moet zijn ontstaan. Bij het confrontatievereiste gaat het om de (onverhoedse) waarneming van het misdrijf zelf en/of de waarneming van het lichaam en de verwondingen van het slachtoffer meteen na het misdrijf. Bovendien wordt bij de beoordeling van de criteria een zeer strikte uitleg gehanteerd en de aard of ernst van de normschending is geen reden om het vereiste van directe confrontatie met de ernstige gevolgen terzijde te stellen of af te zwakken. De kinderen zijn niet direct geconfronteerd met het misdrijf, of met het gevolg daarvan. Zij worden daarom niet-ontvankelijk verklaard in hun vordering.

Strafrecht. Een vader heeft de moeder van elf kinderen op

gewelddadige wijze om het leven gebracht, en daarna de flat in brand gestoken. De kinderen hebben, op advies van de politie, afgezien van confrontatie met het stoffelijk overschot van hun moeder. Ze vorderen vergoeding van shockschade. Het hof overweegt dat een dergelijke vergoeding slechts onder zeer bijzondere omstandigheden en voor een beperkt aantal gerechtigden tot de mogelijkheden behoort. De criteria komen erop neer dat bij de benadeelde partij door de hevige emotionele schok door het waarnemen van de moord op het slachtoffer of de directe confrontatie met de ernstige gevolgen daarvan geestelijk letsel moet zijn ontstaan. Bij het confrontatievereiste gaat het om de (onverhoedse) waarneming van het misdrijf zelf en/of de waarneming van het lichaam en de verwondingen van het slachtoffer meteen na het misdrijf. Bovendien wordt bij de beoordeling van de criteria een zeer strikte uitleg gehanteerd en de aard of ernst van de normschending is geen reden om het vereiste van directe confrontatie met de ernstige gevolgen terzijde te stellen of af te zwakken. De kinderen zijn niet direct geconfronteerd met het misdrijf, of met het gevolg daarvan. Zij worden daarom niet-ontvankelijk verklaard in hun vordering.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-02-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:1141

Zaaknummer: 21-003800-19

Rechters: G. Mintjes, E.W. van den Heuvel en M. Nooijen

Advocaten: F.A. ten Berge en E.P. Ceulen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte wordt ter zake van poging tot moord op zijn zusje, poging tot doodslag op haar vriend en overtreding van de Wet wapens en munitie veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien jaar. Aan de vriend van de zus wordt een bedrag van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Het misdrijf heeft volgens het hof zeer veel impact gehad op de vriend. Aan de zus van verdachte wordt een bedrag van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Het hof heeft in het bijzonder gelet op de aard en de ernst van de aantasting in de persoon en de gevolgen daarvan voor de benadeelde. Het hof heeft daarbij ook gelet op uitspraken die door andere rechters zijn gedaan.

Strafrecht. Verdachte wordt ter zake van poging tot moord op zijn zusje, poging tot doodslag op haar vriend en overtreding van de Wet wapens en munitie veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien jaar. Aan de vriend van de zus wordt een bedrag van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Het misdrijf heeft volgens het hof zeer veel impact gehad op de vriend. Aan de zus van verdachte wordt een bedrag van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding toegekend. Het hof heeft in het bijzonder gelet op de aard en de ernst van de aantasting in de persoon en de gevolgen daarvan voor de benadeelde. Het hof heeft daarbij ook gelet op uitspraken die door andere rechters zijn gedaan.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-02-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:1201

Zaaknummer: 21-003890-18

Rechters: L.J. Bosch, L.T. Wemes en J. Dolfing

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: 422 Sv, 348 Sv, 350 Sv, 26 Wet Wapens en Munitie, 36f Sr en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Op 6 april 2019 heeft verdachte gepoogd om slachtoffer 1 van het leven te beroven, door herhaaldelijk in te steken op diens lichaam. Het slachtoffer raakte hierdoor ernstig gewond en moest meerdere operaties ondergaan. Wel is er sprake van eigen schuld aan de zijde van slachtoffer 1 (50%). De rechtbank heeft het beroep op beroep op noodweer(exces) verworpen. Verder heeft verdachte op 28 april 2019 op klaarlichte dag in het centrum van IJmuiden, vanuit een rijdende auto meermalen geschoten op een scooter waarop slachtoffer 2 en een bijrijder reden teneinde hen te proberen van het leven te beroven. Ook heeft verdachte op 10 maart 2019 slachtoffer 3 mishandeld. De rechtbank kent aan slachtoffer 1 een vergoeding van immateriële schade tot een bedrag van € 20.000 toe. Slachtoffer 2 heeft zich niet gevoegd in het proces. De vordering van slachtoffer 3 wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Strafrecht. Op 6 april 2019 heeft verdachte gepoogd om slachtoffer 1 van het leven te beroven, door herhaaldelijk in te steken op diens lichaam. Het slachtoffer raakte hierdoor ernstig gewond en moest meerdere operaties ondergaan. Wel is er sprake van eigen schuld aan de zijde van slachtoffer 1 (50%). De rechtbank heeft het beroep op beroep op noodweer(exces) verworpen. Verder heeft verdachte op 28 april 2019 op klaarlichte dag in het centrum van IJmuiden, vanuit een rijdende auto meermalen geschoten op een scooter waarop slachtoffer 2 en een bijrijder reden teneinde hen te proberen van het leven te

beroven. Ook heeft verdachte op 10 maart 2019 slachtoffer 3 mishandeld. De rechtbank kent aan slachtoffer 1 een vergoeding van immateriële schade tot een bedrag van € 20.000 toe. Slachtoffer 2 heeft zich niet gevoegd in het proces. De vordering van slachtoffer 3 wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 03-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:10154

Zaaknummer: 15.110290-19 en 15.166746-19

Rechters: E.M. ten Bos en H. Brouwer

Advocaten: F.N. Dijkers

Wetsartikelen: 314a Sr, 3a Opiumwet, 6 Wet wapens en munitie, 41 Sr, 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Achmea stelt dat de gedaagde haar opzettelijk heeft misleid door het verzwijgen van informatie. Uit de door een deskundige opgestelde rapporten blijkt dat gedaagde herhaaldelijk een verkeerd beeld heeft geschetst van zijn klachten en arbeidsmogelijkheden en verborgen heeft willen houden dat hij fulltime werkzaam was voor een bedrijf 1. Daarmee heeft hij Achmea opzettelijk misleid om een uitkering te verkrijgen waar hij geen recht op had. De rechtbank verwerpt het verweer van de gedaagde dat hij het niet met opzet heeft verzwegen, en dat hij dacht dat hij het niet hoefde te melden.

Verzekeringsrecht. Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Achmea stelt dat de gedaagde haar opzettelijk heeft misleid door het verzwijgen van informatie. Uit de door een deskundige opgestelde rapporten blijkt dat gedaagde herhaaldelijk een verkeerd beeld heeft geschetst van zijn klachten en arbeidsmogelijkheden en verborgen heeft willen houden dat hij fulltime werkzaam was voor een bedrijf 1. Daarmee heeft hij Achmea opzettelijk misleid om een uitkering te verkrijgen waar hij geen recht op had. De rechtbank verwerpt het verweer van de gedaagde dat hij het niet met opzet heeft verzwegen, en dat hij dacht dat hij het niet hoefde te melden.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:6494

Zaaknummer: NL18.24734

Rechters: J.M. van Jaarsveld

Advocaten: J. Ekelmans en A. Koert

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Beroepsfout notaris? Appellant stelt dat de notaris is tekortgeschoten in de nakoming omdat hij haar niet goed heeft voorgelicht ten aanzien van de huwelijkse voorwaarden. De notaris zou onrechtmatig hebben gehandeld bij de uitvoering en daardoor jegens appellant aansprakelijk zijn. De door appellant opgevoerde immateriële schade komt echter niet voor vergoeding in aanmerking. Het hof begrijpt dat de procedures lang hebben geduurd, en dat dit zwaar is geweest voor appellant. Voor schadevergoeding wegens geestelijk of fysiek letsel is echter vereist dat sprake is van een aan de hand van objectieve maatstaven vast te stellen psychische of fysieke beschadiging als gevolg van de beroepsfout. Medische onderbouwing dat dit aan de orde is, ontbreekt. Een sterk psychisch onbehagen of een zich gekwetst voelen is volgens vaste rechtspraak onvoldoende voor schadevergoeding op grond van artikel 6:106 BW.

Beroepsfout notaris? Appellant stelt dat de notaris is tekortgeschoten in de nakoming omdat hij haar niet goed heeft voorgelicht ten aanzien van de huwelijkse voorwaarden. De notaris zou onrechtmatig hebben gehandeld bij de uitvoering en daardoor jegens appellant aansprakelijk zijn. De door appellant opgevoerde immateriële schade komt echter niet voor vergoeding in aanmerking. Het hof begrijpt dat de procedures lang hebben geduurd, en dat dit zwaar is geweest voor appellant. Voor schadevergoeding wegens geestelijk of fysiek letsel is echter vereist dat sprake is van een aan de hand van objectieve

maatstaven vast te stellen psychische of fysieke beschadiging als gevolg van de beroepsfout. Medische onderbouwing dat dit aan de orde is, ontbreekt. Een sterk psychisch onbehagen of een zich gekwetst voelen is volgens vaste rechtspraak onvoldoende voor schadevergoeding op grond van artikel 6:106 BW.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:883

Zaaknummer: 200.234.789_01

Rechters: P.W.A. van Geloven en J.F.M. Pols

Advocaten: L.L.M. Prinsen en T. Riyazi

Wetsartikelen: 6:98 BW, 7:407 BW, 6:96 BW, 81 RO, 80a RO, 6:228 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Medische fout huisarts? Allergie/contra-indicatie voor toegediende stof. Heeft de arts onzorgvuldig gehandeld door de injecties te geven?

Deskundigenonderzoek noodzakelijk. Zaak leent zich niet voor deelgeschil. Kosten deelgeschil niet begroot want deelgeschil onnodig/onterecht ingesteld.

Deelgeschil. Medische fout huisarts? Allergie/contra-indicatie voor toegediende stof. Heeft de arts onzorgvuldig gehandeld door de injecties te geven? Deskundigenonderzoek noodzakelijk. Zaak leent zich niet voor deelgeschil. Kosten deelgeschil niet begroot want deelgeschil onnodig/onterecht ingesteld.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 07-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:1618

Zaaknummer: 356224

Rechters: S.J. Peerdeman

Advocaten: T.P. Boer en A.N.L. de Hoogh

Wetsartikelen: 1019w Rv, 7:453 BW, 6:162 BW, 7:446 BW, 195 Rv, 193 Rv, 1019aa Rv en 6:96 BW